

РЕШЕНИЕ

№ 7126

гр. София, 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 17.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3226** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано по жалба на З. Н. Г., ЕГН [ЕГН] - разследващ полицай в група „Разследване на криминални престъпления“ на сектор „Разследване“ към 06 Районно управление при Столичната дирекция на вътрешните работи (РУ при СДВР) срещу Заповед № 230з-164/10.3.2022 г., издадена от директора на СДВР, с която на основание чл. 204, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 197, ал. 1, т. 3 и чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. първо от ЗМВР, ѝ е наложено дисциплинарно наказание "Порицание" за срок от 6 месеца.

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Твърди, че не е налице бездействие или неизпълнение на служебните ѝ задължения. Счита, че наказващият орган неправилно е квалифицирал нарушението по чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР. Претендира отмяна на заповедта и присъждане на сторените по делото разноски, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът по жалбата - директорът на СДВР, чрез процесуални представители, оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. В писмени бележки излага доводи за законосъобразност на оспорваната заповед. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско

възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установено следното:

Безспорно е, че З. Н. Г. заема длъжност като държавен служител - разследващ полицаи в група „Разследване на криминални престъпления“ на сектор „Разследване“ към 06 РУ при СДВР. Като доказателство в тази връзка са представени: кадрова справка (л. 42); типова длъжностна характеристика (л. 46 и сл.) и копие от протокол за запознаване със същата (л. 45).

Със Заповед № 230з-164/10.3.2022 г. на старши комисар К. М., директор на СДВР на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "Порицание" за срок от 6 месеца за неизпълнение на служебни задължения, изразяващи се в неизвършване на действия по разследване в периода от 8.2.2021 г. до 11.10.2021 г. и по възложеното й досъдебно производство № 1424/4.8.2020 г. по описа на 06 РУ - СДВР, пр. пр. № 31159/2020 г. по описа на СРП, образувано за извършено престъпление по чл. 170 ал. 1 от НК, което не представлява фактическа и правна сложност, съгласно ТР № 35/1990 г. на ВС, довело до необосновано забавяне на разследването по делото. Дисциплинарно-наказващият орган (ДНО) счита, че с проявеното бездействие не е изпълнила служебните си задължения, произтичащи от чл. 203, ал. 1 и 4 от НПК и ДХ рег. № 513р-29074/12.4.2018 г. (л. 46), за провеждане на разследване по реда на НПК по наказателни производства за престъпления от общ характер в предвидените процесуални срокове; и да докладва на наблюдаващия прокурор за хода на разследването по воденото досъдебно производство.

От писмените доказателства по делото се установява, че до издаването на оспорената заповед се е стигнало след като със Заповед № 230з-986/14.10.2021 г. на директора на СДВР (л. 22) е образувано дисциплинарно производство срещу инспектор З. Н. Г. – „разследващ полицаи“ в група „Разследване на криминални престъпления“ на сектор „Разследване“ към 06 РУ при СДВР за евентуално извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР във връзка с постъпили данни в Постановление на прокурор при СРП от 12.10.2021 г. по ДП № 1424/4.8.2020 г. по описа на 06 РУ - СДВР, пр. пр. № 31159/2020 г. по описа на СРП (л. 24), в което е констатирано неизпълнение на служебните задължения, неправилно проведено разследване, неизпълнение указания на наблюдаващия прокурор и невъзможност да се осигури правилното приключване на производството от водещия разследването. Със заповедта от 14.10.2021 г. е определена комисия и срок за извършване на проверката.

Резултатите от проведеното разследване, както и събираните писмени доказателства и сметите обяснения, имащи отношение за установяването на обективната истина, във връзка с наличието на извършено дисциплинарно нарушение са отразени в Справка, изх. № 230р-49269/15.12.2021 г. (л. 16 и сл.), адресирана до директора на СДВР. В същата в обобщен вид и в хронологичен ред е изложена събраната в хода на проверката информация.

При запознаване с изисканото копие на досъдебно производство № 1424/4.8.2020 г. по описа на 06 РУ - СДВР, пр. пр. № 31159/2020 г. по описа на СРП комисията установява, че на 4.8.2020 г. конкретното досъдебно производство е възложено за работа на разследващ полицаи З. Н. Г..

В указания срок за изпълнение по делото са установени предложения за удължаване на срока по делото до наблюдаващ прокурор от дати 21.9.2020 г., 30.11.2020 г., 25.1.2021 г., 23.3.2021 г., 21.5.2021 г. и 14.7.2021 г., в които е посочено, че е назначена дактилоскопна експертна справка. По тази причина на 27.9.2021 г. с Писмо, вх. № 230000-14035/1.10.2021 г. по описа на Об РУ – СДВР, пр. пр. № 31159/2020 г. по описа на СРП наблюдаващият прокурор В. изисква делото за доклад.

С постановление на прокурор В. В. при СРП от 11.10.2021 г. (деловодно изведено на 12.10.2021 г.), издадено на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 и т. 4 от НПК, разследващ полицай З. Н. Г. е отстранена от разследването по ДП № 1424/2020 г. по описа на Об РУ – СДВР. В същото от наблюдаващия прокурор е изложена следната констатация: „след 2.2.2021 г. разследващ полицай З. Н. Г. не е извършила нито едно действие по разследването“.

Служителят е поканен да даде писмени обяснения на основание чл. 206, ал. 1 от ЗМВР (Покана, рег. № 230р-17989/6.12.2021 г. по описа на СДВР). От страна на З. Н. Г. не са депозиран писмени обяснения като в Сведение, рег. № 230р-48180/7.12.2021 г. по описа на СДВР.

В хода на проверката от комисията е изискана информация относно разпределяне и деловодно движение на материали по досъдебно производство; справка относно ползван отпуск по болест и платен/неплатен отпуск от инспектор З. Н. Г.; справка за натовареност и др.

От дисциплинарно разследващия орган е прието, че разследващ полицай З. Н. Г. е проявила бездействие в периода от 8.2.2021 г. до 11.10.2021 г., с което е възпрепятствала своевременното приключване на разследването по досъдебното производство, което не представлява никаква фактическа и правна сложност. Посочено е, че не е изпълнила писмените указания в т.1 на Постановление от 2.2.2021 г. на прокурор В. от СРП, „да се назначи експертна справка на предоставените от Б. П. Н. дактилоскопни отпечатьци като същите да бъдат сравнени с иззетите такива при оглед на местопроизшествието.“ Направен е извод, че е имала достатъчно дълъг срок за назначаване на указаната експертна справка, но не го е направила, което доказва, че няма забава в действията по разследването, а такива въобще липсват за срока от 8.2.2021 г. до 11.10.2021 г., както и че бездействието ѝ не може да се обясни с използвало и на платен годишен отпуск или болничен в периода на разследването, тъй като същността на изготвянето и назначаването на експертна справка, завеждането ѝ в деловодството и назначаването ѝ в отдел „Експертно - криминалистическа дейност“ при СДВР не изисква голямо количество време и обем работа. С оглед установеното нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194. ал. 2. т. 2 от ЗМВР, изразяващо в „неизпълнение на служебните задължения“, е направено предложение за налагане на дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от шест месеца до една година на основание чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР на З. Н. Г..

На 15.12.2021 г. жалбоподателят е запознат със съставената справка и с правото да внесе възражения по нея. Същата отново отказва да дава обяснения, което е обективизирано в Сведение, рег. № 230р-49490/17.12.2021 г.

На 14.2.2022 г. на инспектор З. Н. Г. е връчена Покана, рег. № 230р-5629/11.2.2022 г. за запознаване със Справка, рег. № 230р-5627/11.2.2022 г. и даване на допълнителни обяснения и възражения, като в определения срок от 24 часа не е депозирала писмени обяснения или възражения, а е предоставена молба рег. № 230р-5885/14.2.2020 г. до председателя на комисията за даване на възможност за по-дълъг срок за даване на

писмени обяснения или възражения, което е отразено в Протокол, рег. № 230р-6122/15.2.2022 г. в присъствието на двама свидетели.

Заповед № 230з-164/10.3.2022 г. е съобщена на адресата на 11.3.2022 г. Жалбата, въз основа на която е образувано настоящето производство, е подадена на 24.3.2022 г., чрез директора на СДВР и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Въз основа на приетата от фактическа страна обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Издателят на заповедта - директорът на СДВР е компетентен да налага дисциплинарни наказания по чл. 204, т.3 от ЗМВР. Заема длъжността ръководител на структурата по чл. 37 от ЗМВР и по силата на чл. 204, т.3 от ЗМВР има правомощие да налага дисциплинарните наказания по чл. 197, ал.1, т.1-3 от същия закон. Разглежданото дисциплинарно наказание е предвидено по чл. 197, ал.1, т.3 ЗМВР. Поради изложеното, заповедта е издадена от компетентен орган.

Оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание е валиден административен акт, тъй като е издадена от компетентен орган и в предвидената от закона писмена форма. Спазени са сроковете по чл. 195, ал.1 от ЗМВР във вр. с чл. 196 от ЗМВР за налагане на дисциплинарно наказание - нарушителят е открит чрез проведеното разследване с изготвяне на обобщената справка от 15.12.2021 г., а наказанието е наложено на 10.3.2021 г.

Съдът счита обаче, че липсват мотиви относно вида и размера на наложеното наказание, докато ДНО се е задоволил единствено да преповтори нормата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, без да анализира поведението на държавния служител по време на службата му, поради което за съда остава неясно кои факти са взели превес при налагане на наказанието от съответния вид и в посочения размер. ДНО не е изложил ясни аргументи и за тежестта на нарушението, и има ли настъпил конкретен вреден ефект от него. В случая от писмените доказателства се установява, че не са настъпили негативни последици във връзка с възможността за образуване на наказателно дело пред компетентен съд. В този смисъл съдът счита, че изложените мотиви от ДНО за настъпили вредни последици от неизпълнението на служебните задължения на З. Н. Г. не са подкрепени от доказателствата по делото, поради които не могат да бъдат разгледани като обстоятелство за прилагане на наказание от съответния вид и в посочения размер.

При прилагане на материалния закон съдът счита, че ДНО не е анализирал установените факти във връзка с констатираните пропуски в изпълнението на служебните задължения от З. Н. Г. с оглед правните норми, определящи дисциплинарните нарушения като такива. ДНО е приел, че е налице нарушение на задълженията по длъжностната характеристика, поради неспазване на сроковете за разследване и докладване на наблюдаващия прокурор по чл. 234 във вр. с чл. 203 от НПК на ДП № 1424/4.8.2020 г. по описа на Об РУ - СДВР, пр. пр. № 31159/2020 г. по описа на СРП. Действително в раздел II от ТДХ е посочено, че разследващата полиция провежда разследването по реда на НПК по наказателни производства за престъпления от общ характер в предвидените процесуални срокове. Самите срокове са регламентирани в НПК - чл. 234, ал. 1 и 2, като сочат, че разследването се извършва и делото се изпраща на прокурора най-късно в двумесечен срок от деня на образуването му, като прокурорът може да определи по-кратък срок, а ако се окаже недостатъчен, той може да продължи до изтичане на срока по, ал. 1. Мотивирано

искане за удължаване на срока за разследване, съгласно ал. 4 на нормата може да се направи от разследващия орган във вр. с изпълнение на задълженията му, определение в чл. 203 от НПК - разследващият орган взема всички мерки за осигуряване на извършване на своевременно, законосъобразно и успешно на разследването; длъжен е в най-кратък срок да събере необходимите доказателства за разкриване на обективната истина, като се ръководи от закона, вътрешното си убеждение и указанията на прокурора; системно следва да докладва на прокурора за хода на разследването, като обсъжда с него възможните версии и всички други въпроси от значение за законосъобразното и успешно приключване на разследването. Горепосочените задължения на разследващия орган и съответното изпълнение им представлява дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, но във вр. чл. 200, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, а не както е квалифицирано в процесната Заповед - т. 11 от ЗМВР. Законодателят с изменението на ДВ бр. 60/2020 г. е направил това разграничение. В обхвата на общото нарушение "неизпълнение на служебните задължения" е включено "системно нарушаване на сроковете, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, по сигнал на наблюдаващия прокурор" /т. 10/ и "неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители" /т. 11/. Т.е. направил е разграничение в нарушението - от една страна е въздигнал в самостоятелно нарушение на служебните задължения „осъществяваните системни нарушения при изпълнение на изискванията за разследване на наказателни производства с оглед спазването на сроковете, въведени от НПК“ и отделно като нарушение на „неизпълнението на другите задължения по разследването, извън тези за сроковете по НПК“.

Съдът не споделя изводите на дисциплинарна наказващия орган, направени в оспорената заповед. От анализа на събрания доказателствен материал не се установи проявено бездействие от страна на разследващия полицаи З. Н. Г., довело до необосновано забавяне на разследването по досъдебното производство, което не се характеризира с фактическа и правна сложност.

В хода на досъдебното производство, до постановяване на Постановление от 11.10.2021 г., с което жалбоподателката е отстранена от работа по делото, не са давани указания, провокирани от качеството на воденото до момента разследване. Не е извършвана и подобна оценка. За първи път това е сторено с цитирания прокурорски акт, където е направена справка по дати и извършен пространен анализ на извършените процесуални действия, които са определени най-общо като неоснователно забавени и неприцизни.

В хода на настоящото производство не са ангажирани доказателства, жалбоподателката да нарушила задълженията си, вменени с разпоредбата на чл.15 ал.1 ЗМВР, чл.203 ал.1 и ал.2 от НПК и длъжностната си характеристика – да извършва законосъобразно разследване по реда на НПК, като се ръководи от Конституцията, законите, указанията на прокурора и взема решения по вътрешно убеждение.

При тези обстоятелства, предвид ролята на прокурора по осъществяване методическо ръководство на разследването, съдът намира, че до момента на постановяване на процесното постановление, за жалбоподателката не е имало каквато и да е индиция, че работата и по делото е необосновано забавена. Напротив, както бе вече посочено, исканията и за удължаване на сроковете за разследване са своевременно уважавани от

наблюдаващия прокурор. Игнорирано е, че по мотивирани искания за удължаване срока за разследване по ДП № 1424/4.8.2020 г. по описа на 06 РУ - СДВР, пр. пр. № 31159/2020 г. по описа на СРП, последният е бил своевременно продължаван. На следващо място, с оглед на фактическите констатации в процесната заповед, това неизпълнение на служебните задължения (необосновано забавяне на разследването по делото) би могло да се отнесе към чл. 200, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, доколкото е безспорно, че представлява неспазване на срок по НПК. За да бъде обаче това забавяне на разследващия орган квалифицирано като дисциплинарно нарушение по чл. 200, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, е необходимо да е налице признака системност по смисъла на § 1, т. 22 от ДР ЗМВР, както и да е отправен сигнал от наблюдаващия прокурор. В случая това обстоятелство във връзка с обективната страна на нарушението не е на лице. Липсват доказателства за системност. По изложените съображения не е доказано извършването на дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал.2, т.2 във вр. с чл. 200, ал.1, т.10 от ЗМВР.

Колкото до субективната оценка на последния прокурор, водещ разследването за качеството на работа на жалбоподателката по конкретното дело, същата е намерила обективен израз в отстраняването и от разследването - действие, което е изцяло в прерогативите на прокурора и своеобразна санкция по отношение на служителката.

При тези обстоятелства, като е образувано дисциплинарно производство спрямо разследващия полицаи З. Н. Г. и е наложено наказание по идентични мотиви, с тези, изложени в постановлението за отстраняването и от разследването, без каквото и да е самостоятелен анализ и при неизяснена фактическа обстановка /напр. досежно обективните предпоставки за забавяне на разследването/, по отношение на същата е упражнена несъответна с материалния закон и неговата цел наказателна репресия.

За пълнота, следва да бъде посочено и че процесната заповед е издадена и в нарушение на чл. 206, ал.2 от ЗМВР. Съгласно същата, при определяне вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Нито едно от тези обстоятелства не е обсъждано от органа в оспорената заповед. Наказващият орган се е задоволил само да ги изброи и декларативно да посочи, че служителят е награждавана неколkokратно, без да обсъди тези обстоятелства, заедно и поотделно. Горното възпрепятства съда да упражни съдебен контрол върху тези обстоятелства и обосновава извод за несъобразяване на оспорения акт с предписанието на чл. 206, ал.2 от ЗМВР.

По изложените съображения, съдът счита, че ДНО неправилно и незаконосъобразно е ангажирал дисциплинарната отговорност на държавния служител по реда на ЗМВР. Налице са основанията по чл. 146, т. 2 и т. 4 от АПК, поради което заповед № 230з-164/10.3.2022 г. на директора на СДВР следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

С оглед изхода на спора, в полза на оспорващия следва да се присъдят направените по делото разноски, претендирани в размер на 10 лева държавна такса и 600 лева по договор за правна защита. Ответникът е възразил за прекомерност на възнаграждението, което възражение е основателно, тъй като минималния размер, посочен в Наредбата за минималните размери на

адвокатските възнаграждения, е именно до 500,00 лв., съгласно чл. 8, ал.3. Предвид изложеното, на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 510 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 21 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на З. Н. Г., ЕГН [ЕГН] от [населено място], Заповед № 230з-164/10.3.2022 г., издадена от директора на Столичната дирекция на вътрешните работи - МВР.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи - МВР да заплати на З. Н. Г., ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 510 (петстотин и десет) лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: